

Petr Hájek: Nenáviděný státní svátek: Proč proti němu bojovali komunisté i Miloš Zeman? Ani Masaryk se jej neodvážil ignorovat. “Hoax” vložený do základů republiky. Skandál v podání “německé” ČT. Věčně v protektorátu? Svatý Václave, nedej...

- CZ24 News | 28. září 2021

ČESKO: Petr Hájek si klade otázku, proč se naše zrádné a kolaborantské „elity“ v politice a médiích již jedenáct století tolik bojí knížete Václava a přináší závažné prohlášení Akce D.O.S.T.

Dnešní státní svátek odkazuje na bezmála již jedenáctisetletou existenci českého státu. Měl by být tak mezi ostatními vlastně tím vůbec nejdůležitějším. Například osmadvacátý říjen, připomínající její zhruba jen stoletý republikánský režim, je s ním nesrovnatelný. Ostatně podstatnou část republiky jsme prožili v různých protektorátech: nejprve německém, pak sovětském, teď opět německém (formálně „ Bruselském“). Jaký div, že 28. říjen byl po desetiletí „Dnem znárodnění“ (možná brzy zase bude, až k nám Piráti a TOP 09 nechají „doznít“ probíhající znárodnování – zatím „jen“ bytů – v Berlíně) – a nikdo si toho skoro nevšiml.

Když bylo našemu státu tisíc let (1929), vyvrcholily oslavy v Praze na Václavském náměstí obrovskou manifestací. V předvečer (27. září) se stal hlavním řečníkem prezident T. G. Masaryk, který zde také předal standartu Svatováclavskému jezdeckému pluku – symbolické připomenutí důležitosti obrany státu. Masaryk byl přitom nepřitelem katolické církve (z politických důvodů ji pronásledoval jako domnělou „spojku“ na katolickou Vídeň). Nechal vzniknout kvůli tomu dokonce zcela umělé „státní církvi“ husitské (nikoli náhodou na tuto tragickou ideologii později navázal komunistický režim), ale toto výsostně katolické výročí si ignorovat neodvážil. Spíš ho chtěl „ukrást“.

Boj (nejen) o svátek

Svým způsobem je pozoruhodné a pro naše dějiny i současnost příznačné, že svůj nejdůležitější státní svátek vztahujeme k bratrovraždě. Zavraždění svatého Václava jeho bratrem Boleslavem má opět všechny znaky, jež si pak „země koruny české“ nesly po staletí: politické pletichaření, opakovaná zrada „elit“ – to je něco, co nás pronásleduje až do dnešních dnů.

Přesto se podařilo v roce 2000 – těsně před startem třetího tisíciletí po Kristu a v druhém tisíciletí českého státu – konečně prosadit 28. září jako státní svátek. Pokud by se to tehdy nepodařilo, nepodařilo by se to vůbec. Již pár let nato (2004) nás spolkl Brusel, který (za vydatné pomoci své zdejší páté kolony) zahájil tvrdý proces „odstátnění“ a skrze migrantskou invazi také „odnárodnění“ českého státu.

Ale ani v té době před jedenadvaceti lety ten souboj nebyl vůbec lehký. V parlamentu nejprve patriční výbor navrhl název „Den české státnosti – svatý Václav“. Kolem toho se ovšem strhla mela. Nejen komunisté byli tvrdě proti. Nechtěl to ani tehdejší premiér a dnešní prezident Miloš Zeman. S ohledem na „historický kontext“ nepřimo označil takto pojatý svátek za symbol servility a

kolaborace (!).

Po dvaceti letech by se k této charakteristice hodila spíše jeho již „zapomenutá“ gesta. Třeba když hned po nástupu do prezidentského úřadu vyvěsil za účasti „místodržícího“ (tehdejšího šéfa Evropské komise, socialisty Barrosa) na Prvním hradním nádvoří modrý hadr se žlutými hvězdami coby „vlajku“ EU (podle Lisabonské smlouvy EU žádnou vlajku ani hymnu nemá). Ale budiž mu servilita a kolaborantství odpuštěno. Víme od něj, že „jen idiot nemění názory“, když pochopí...

Boj pokračuje

No ale nakonec tedy skutečný a smysluplný státní svátek máme. Na návrh Vlastimila Tlustého, tehdy poslance za ještě existující Klausovu pravicovou ODS, byl schválen název **Den české státnosti**. Bez výslovné připomínky svatého Václava to parlamentem prošlo. Je docela hezké, jak se našeho knížete-zakladatele a patrona české země dodnes (zrádné a bratrovražedné) elity bojí. Připomíná to i vznik prezidentské standarty. Masaryk na ni nechal napsat „Pravda vítězí“ – s odkazem na oblíbený citát Jana Husa (z evangelia sv. Jana). Jenže v něm soudruh prezident, tatíček osvoboditel, něco vynechal. Celý text totiž zní: „Boží pravda vítězí“ – a v takovém kontextu samozřejmě dává smysl. Masaryk tak do základů republiky uložil „hoax“ či „dezinformaci“. Způsobil, že nápis na prezidentské standartě je zjevně nesmyslný – a nepravdivý.

Od počátku třetího tisíciletí máme státní svátek hodný toho slova. Pravidelně se k němu schází ve Staré Boleslavi národní pouť, jejímž centrem je katolická bohoslužba. V roce 2009 ji dokonce celebroidal papež Benedikt XVI. Ten byl ovšem později za záhadných a dodnes neobjasněných okolností odstraněn (tzv. abdikoval, což se rovněž nestalo téměř tisíc let) – a na uvolněný Petrův stolec ve Vatikánu byl dosazen marxistický jihoamerický kardinál Bergoglio (František). Ten ovšem raději než k oslavě významného svatého muže v Boleslavi vyrazí za Sorosovou loutkou, slovenskou prezidentkou Čaputovou...

Bruselská „normalizace“ se prostě rozjíždí naplno. Má řadu symbolických příznaků. Například Česká televize letos poprvé po dvaceti letech neuspořádala ze mše svaté ve Staré Boleslavi přímý přenos. Kromě jiného jistě i proto, že ji celebroidal Dominik kardinál Duka, „odbojný“ arcibiskup pražský, 24. primas český (podporoval i mezitím „popravenou“ odbojnou členku Rady ČT Hanu Lipovskou). Tento opravdový skandál „veřejnoprávního“ média však ostatní kolaborující hlavní média „nehrají“. Česká televize místo toho vysílá hodiny a dny „speciály“ o německých volbách. Ví přece nejlépe, kam máme „patřit“. Již brzy se máme stát (neformálně již jsme) 17. německou spolkovou zemí...

Pronásleduje nás to již od svatého Václava. Ví o tom nebezpečí i „Akce D.O.S.T.“, která v předvečer státního svátku vydala následující prohlášení:

Na prahu nové normality

„Atmosféra světové politiky a ekonomiky je již více jak rok a půl ovlivněna bezprecedentními globálně aplikovanými represivními postupy proti obyvatelstvu, zdůvodňovaným výskytem nového virového onemocnění, známého jako Covid-19. Ve stínu tohoto problému došlo k řadě zásadních událostí na mezinárodní i domácí scéně, vyvolávajících potřebu nově a s nebývalou naléhavostí promýšlet nejen základní otázky naší civilizace, ale i státní, národní i individuální existence.

Na prvním místě jde o hodnoty svobody, řádu, kulturní svébytnosti a nedotknutelnosti občanských práv. Tyto hodnoty jsou stále hlasitěji zpochybňovány jak ze strany otevřených neomarxistů či ekologických alarmistů, tak i různých představitelů eurounijních, nadnárodních i státních institucí. Tomuto trendu však nepodléhají jen veřejné instituce, ve vleku kulturní revoluce jsou i subjekty

soukromé, zvláště pak velké nadnárodní korporace.

Dále jde o mimořádně závažné otázky energetického zajištění a finanční stability našeho státu, které jsou předními politickými aktéry nepochopitelně přehlíženy a ani v průběhu předvolební kampaně nebyly politickými stranami dostatečně akcentovány. To je v době oktrojovaného Zeleného údělu a pokračující „nedostavby“ nových bloků jaderné elektrárny Temelín obzvlášť zážející.

A konečně jde i o otázku rekonstrukce státní suverenity a nové definice středoevropských vztahů s ohledem na nastupující změny mezinárodní situace v následujících letech.

Ačkoli blížící se volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky nemohou mít na celek naznačených problémů zásadní vliv, mohou ve svých konkrétních výsledcích buď vytvořit předpoklady budoucího obratu k lepšímu, nebo naopak vygenerovat další obtížné překážky pozitivnímu vývoji naší země. V tomto smyslu jde o volby mimořádně důležité.

Členové a sympatizanti Akce D.O.S.T. mohou oprávněně pociťovat rozpaky z nejednoty a rozdělení národně orientovaných subjektů, to by je však nemělo od účasti ve volbách odradit. Každý hlas, který nebude odevzdán silám rozkladu, ale národně konzervativním stranám, je demonstrací naší, stále ještě existující, politické svobody a našeho nezvratného odhodlání k její obraně. Odhodlání, kterého nám bude v budoucnosti stále více třeba.“

V Praze dne 27. září 2021, **Mgr. Petr Bahník** – předseda Akce D.O.S.T., **Mgr. Michal Semín** – místopředseda, **PhDr. Jiří Hejlek** – místopředseda. (www.akce-dost.cz)

Svatý Václave, vévodo české země, kníže náš, nedej zahynouti nám, ni budoucím!

Autor: Petr Hájek